

Spørgsmaal kan være interessantere for det ærede Medlem, end jeg har været gennem de Oplysninger, jeg her har givet, thi Sagen har sin ganske naturlige Forklaring saaledes som af mig skildret, og der er derfor ikke derigennem paa nogen Maade løftet en Flig af noget Tæppe, som hænger for noget som helst hemmeligt Rum.

Saa var der et Par Foreninger, som det ærede Medlem Hr. Ulrich mente at burde tage sig af ved Behandlingen af Indenrigsministeriets Budget, nemlig Dansk Kvindesamfund og Husmoderforeningen. Det ærede Medlem mente, at den Nedsættelse paa nogle Hundrede Kroner, der har fundet Sted paa Bevillingen til Dansk Kvindesamfund, havde en smaalig Karakter, og jeg skal indrømme, at nogle Hundrede Kroner paa et Budget af det indenrigsministerielle Budgets Størrelse betyder grumme lidt, men det ærede Medlem burde i Stedet for at bebrejde mig denne Nedsættelse i den se et Udtryk for, hvor gennemført Besparelsesbestræbelserne paa dette Budget i Virkeligheden er. Det maa nu heller ikke glemmes, at der fra Husmoderforeningen foreligger et Andragende om en Bevilling paa 8 000 Kr. til Fremme af Formaal, som ligger tæt op ad de Formaal, der søges fremmet ved Bevillingen til Dansk Kvindesamfund. Det ærede Medlem beklagede, at dette Andragende fra Husmoderforeningen ikke var imødekommet og Forslag stillet om en Bevilling paa disse 8 000 Kr. Jeg maa derom oplyse, at Andragendet fra Foreningen om Tilskud oprindelig var holdt i meget almindelige Vendinger, der var Tale om Tilskud til Foreningens Virksomhed i al Almindelighed, men ikke nærmere angivet, hvilke specielle Formaal man tænkte sig at fremme gennem en saadan Bevilling. Heller ikke, da Foreningen den 30. August d. A. indgav en Skrivelse til Ministeriet, som skulde redegøre for Ønsket om Bevilling, fik man et saa klart Indtryk af, hvilke Formaal Foreningen ønskede at pleje, og hvilke Opgaver den tænkte sig at kunne løse gennem denne Bevilling, at man kunde opføre et Forslag derom paa Finanslovsforslaget, og man henviste da fra Ministeriets Side Sagen til Behandling af Lederen af Teknologisk Institut, Direktør Gunnar Gregersen, som er Ministeriets Raadgiver i slige Spørgsmaal. Direktørens Erklæring i Sagen gik ud paa, at han ikke kunde se rettere, end at det Grundlag, paa hvilket Husmoderforeningens Begæring hvilede, vedvarende var saa uklart, at der maatte ønskes nærmere Oplysninger om, hvad Tilskuddet skal benyttes til, samt paa hvilken Maade

det skal foregaa. Under 20. Oktober 1921 er der saa fra Formanden for Foreningen, Fru Carla Meyer, fremsendt en nærmere Redegørelse, og Sagen vil nu blive Genstand for nærmere Overvejelse, eventuelt for Forhandling med Finansudvalget. Jeg maa imidlertid mene, at de to omhandlede Foreningers Arbejde paa de Omraader, som disse Understøttelser angaar, er saa nær beslægtede, at disse to Bevillinger maa ses i Sammenhæng.

Der er af en Række ærede Talere gjort Bemærkninger om Statens Forhold til Kommunerne og den Maade, hvorpaa Afviklingen af Mellemværender mellem Staten og Kommunerne finder Sted. Bemærkninger herom er fremsat af de ærede Medlemmer Hr. Stauning, Hr. L. Rasmussen, Fredericia, Hr. Sundbo og Hr. Haurum. Derom ønsker jeg at sige, at den af Finansministeriet truffene Ordning, hvorefter de fra Indenrigsministeriet til Kommunerne rekvirerede Beløb ikke anvises til Udbetaling, forinden vedkommende Kommune har indbetalt de Statskassen paa Konto Mellemregning med Kommunerne og som Refusion i Henhold til Lov Nr. 1 af 5. Januar 1920 tilkommende Beløb, har vakt en betydelig Misfornøjelse hos Kommunerne og jeg erkender, ikke uden Grund. Misfornøjelsen skyldes ikke selve Ordningen, men den Maade, hvorpaa den bliver gennemført, nemlig dels det Forhold, at Tilbageholdelsen af de rekvirerede Beløb finder Sted for hele Beløbets Vedkommende, uanset, at det Beløb der skyldes Statskassen, i mange Tilfælde erkendes at være betydeligt mindre end det, Kommunen har til gode, dels den Omstændighed, at Kommunerne ofte, forinden de modtager Meddelelse om, at et rekvireret Beløb holdes tilbage paa Grund af manglende Indbetaling fra Kommunen, har præsteret denne Indbetaling. Forholdet er det, at Indenrigsministeriet gennem Cirkulærer af Marts og Maj gennem Amterne har meddelt Kommunerne, hvilken Forretningsgang der er mest tjenlig for at opnaa, at Tilskud kan blive anvist til Udbetaling med kortest mulig Frist. Men efterat der er indkommet Klager over den truffene Ordning, har Indenrigsministeriet forhandlet med Finansministeriet om Sagen. Finansministeriet hævder imidlertid ganske bestemt, at man af regnskabsmæssige Grunde ikke kan inklade sig paa at likvidere Beløb, der som oftest regnskabsmæssigt intet har med hinanden at gøre, og jeg vil om Kommunernes Forhold i denne Sag sige, at Kommunerne kan ikke tilbageholde Beløbet for senere at likvidere det i for-